

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 3. detsembri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Euroopa Komisjoni 25. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 15. juuli 2020. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-778/16 ja T-892/16: Irimaa jt versus komisjon

(Kohtuasi C-465/20 P)

(2021/C 35/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, P.-J. Loewenthal ja F. Tomat)

Teised menetlusosalised: Irimaa, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Luksemburgi Suurhertsogiriik, Poola Vabariik, EFTA järelevalveasutus

Apellandi nõuded

- Tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- lükata tagasi esimene kuni neljas ja kaheksas väide kohtuasjas T-778/16 ning esimene kuni viies, kaheksas ja neljateistkümnes väide kohtuasjas T-892/16;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule nende väidete uuesti läbivaatamiseks, mille kohta otsust ei tehtud, ning
- jätta esimese kohtuastme ja apellatsiooniaseme kohtukulude üle otsustamine edaspidiseks.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon põhjendab oma apellatsioonkaebust kahe väitega.

Esimene väide: Üldkohus rikkus mitut õigusnormi, kui ta ei nõustunud vaidlusaluses otsuses ⁽¹⁾ esitatud peamise järeldusega eelise esinemise kohta. Väide koosneb kolmest osast.

- Esiteks tõlgendas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 125, 183–187, 228, 242, 243 ja 249 vaidlusalust otsust vääralt ja leidis, et peamine järeldus eelise esinemise kohta tugines ainuüksi töötajate ja füüsilise tegevuskoha puudumisele ASI ja AOE peakontorites ning sellega ei püütud tõendada, et ASI ja AOE Iiri filiaalid tegelikult täitsid ülesandeid, mis õigustaksid Apple'i intellektuaalomandilitsentside omistamist nendele filiaalidele. Vaidlusaluse otsuse punktides 281–305 on Apple'i intellektuaalomandilitsentside Iiri filiaalidele omistamise põhjendamiseks analüüsitud tegelikke ülesandeid, mida peakontorid ja Iiri filiaalid täitsid. Asjaolu, et Üldkohus ei analüüsinud korrektselt vaidlusaluse otsuse ülesehitust ja sisu ning komisjoni kirjalikes seisukohtades esitatud selgitusi peakontorite ja Iiri filiaalide täidetud ülesannete kohta, kujutab endast menetlusnormide rikkumist. See, et Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 268–283, 286 ja 287 seejärel möönab, et vaidlusaluses otsuses on Apple'i intellektuaalomandilitsentside Iiri filiaalidele omistamise põhjendamisel analüüsitud nende täidetud ülesandeid, kujutab endast vastuolulist põhjendamist, mis on käsitatav põhjenduste puudumisena.
- Teiseks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283 ja 298–302 eraldiseisva üksuse meetodit ja reaalturuväärtuse põhimõtet ning see kujutab endast ETLT artikli 107 lõike 1 rikkumist ja/või riigisisese õiguse moonutamist, kuivõrd Üldkohus viitas Apple Inc. täidetud ülesannetele, selleks mitte nõustuda Apple'i intellektuaalomandilitsentside Iiri filiaalidele omistamisega vaidlusaluses otsuses. Asjaolu, et Üldkohus ei võtnud arvesse vaidlusaluse otsuse punktides 308–318 ja komisjoni kirjalikes seisukohtades esitatud selgitusi selle kohta, miks Apple Inc. täidetud ülesanded ei ole ASI-le ja AOE-le kasumi omistamisel asjakohased, kujutab endast menetlusnormide rikkumist ja põhjenduste puudumist.

- Kolmandaks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 301 ja 303–309 eraldiseisva üksuse meetodit ja reaalturuväärtuse põhimõtet ning see kujutab endast ETL artikli 107 lõike 1 rikkumist ja/või riigisisese õiguse moonutamist, kui Üldkohus leidis, et ASI ja AOE direktorite formaalsed aktid olid käsitatavad seoses Apple'i intellektuaalomandilitsentsidega peakontorite poolt täidetud ülesannetena. Asjaolu, et Üldkohus ei võtnud arvesse vaidlusaluses otsuses ja komisjoni kirjalikes seisukohtades esitatud selgitusi selle kohta, miks need aktid ei ole eraldiseisva üksuse meetodi ja reaalturuväärtuse põhimõtte seisukohast käsitatavad peakontorite täidetud ülesannetena, kujutab endast menetlusnormide rikkumist ja põhjenduste puudumist. See, et Üldkohus tugines oma järelduses lubamatutele tõenditele, kujutab endast menetlusnormide rikkumist.

Teine väide: Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta ei nõustunud vaidlusaluses otsuses esitatud teise järeldusega eelise esinemise kohta. Väide koosneb kolmest osast.

- Esiteks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 349, 416, 434 ja 435 õigusnormi nende tõendamisreeglite kohaldamisel, mida komisjon peab eelise olemasolu tõendamisel järgima.
- Teiseks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 315–481 menetlusnorme, kui ta eelise olemasolu kohta tehtud teise järelduse tagasilükkamisel tugines argumentidele, mida ei Iirimaa ega ASI/AOE ei esitanud oma hagi esimeses kohtuastmes.
- Kolmandaks tõlgendas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 315–481 vaidlusalust otsust vääralt ja rikkus ETL artikli 107 lõiget 1 ja/või moonutas riigisisest õigust, kui ta järeldas, et vaidlusaluse otsuse teiseses põhjenduskäigus ei ole tõendatud eelise olemasolu.

(¹) Komisjoni 30. augusti 2016. aasta otsus (EL) 2017/1283, riigiabi SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) kohta, mida Iirimaa andis Apple'ile (ELT 2017, L 187, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Belgia) 5. oktoobril 2020 – TP versus Institut des Experts en Automobiles

(Kohtuasi C-502/20)

(2021/C 35/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Mons

Põhikohtuasja pooled

Apellant: TP

Vastustaja: Institut des Experts en Automobiles

Eelotsuse küsimused

1. Kas Belgia 15. mai 2007. aasta seaduse sõidukiekspertide kutseala tunnustamise ja kaitse kohta artikleid 5b ja 6 koostoiimes 12. veebruari 2008. aasta seaduse, millega kehtestatakse EL kutsekvalifikatsioonide tunnustamise üldine raamistik, sätetega, eelkõige artiklitega 6, 8 ja 9, võib tõlgendada nii, et teenuse osutaja, kes viib oma tegevuskoha teise liikmesriiki, ei saa pärast seda muudatust kanda end IEA ajutiste ja episoodiliste teenuste registrisse oma päritoluriigis Belgias, et seal tegutseda ajutiselt ja episoodiliselt? Kas selline tõlgendus on kooskõlas liidu õiguses tunnustatud asutamisevabadusega?